

LAIKRODŽIO ISTORIJA

Muz. ir ž. Neringos Lapinskienės

7 C#dim7 Dm7 G7 C C#dim7 Dm7 G7 Am F#dim

1. Pen-kios tris-de-šimt iš ry-to, dvi ro-dyk-lės su-si-ti-ko. Tik tik ti-ko su-si-ti-ko ti-ko ti-ko it-ko, joms ke-liaut kar-tu pa-ti-ko, bet ne-tru-kus šeš-tą

14 C Dm7 G7 1. C C#dim 2. C Dm G7

ti-ko, pak-lau sy-kit, kas nu-ti-ko. O nu- Tik tik ti-ku bė-kim bė-kim
ry-to dvi ro-dyk-lės su-si py-ko.

21 C Am 1. F#m7 Bb C

ti-ku ta-ku nes-ku-bė-kim. Gal a-bi sus-to-kim, pa-gal-vo-kim?

2. F# G7

Aš ei-nu, o aš lie-ku, a-tia!

1. Penkios trisdešimt iš ryto, dvi rodyklės susitiko,
Tik tik tiko susitiko, paklauskite, kas nutiko.
O nutiko tiko tiko, joms keliaut kartu patiko.
Bet netrukus šeštą ryto dvi rodyklės susipyko.

Pried. Tik tik tiku, bėkim bėkim,
Tiku taku neskubėkim.
Gal abi sustokim, pagalvokim? Ne!
Tik tik tiku, bėkim bėkim,
Tiku taku neskubėkim.
Aš einu, o aš lieku - atia!

2. Susitiko, susipyko, susitiko, susipyko.
Tik tik tiko, taip nutiko, bet rodyklės draugės liko.
Viena bėgo tik tik tiko, o kita skubėt netiko.
Draugėms taip gyvent patiko, kaip nutiko, taip ir liko.

Pried.

Ir tik vienintelis ant sienos kabantis laikrodis tikėjo nesustodamas: tik tak, tik tak.

„Oi, kaip man nusibodo. Visą laiką tik tak, tik tak, tik tak ir daugiau nieko, – liūdnai dūsavo laikrodis. – Žinau tokią gerą istoriją ir taip norėčiau ją papasakoti, bet niekas nesiklauso. Va, daugybė laikrodukų lentynose – mažų, didesnių, spalvotų ir juokingų, – pažvelgęs į smėlio laikrodukus prunkštelėjo, – bet visi miega... O jei pabustų? Pasijuoktume skambėdami kartu, paplepėtume, gal net pasiginčytume kaip mano istorijoje“, – pagalvojo laikrodis ir garsiai kostelėjo:

– Dinnnn!

Ir ką jūs manote? Ėmė tikėti visi lig šiol tylėję laikrodžiai! Pabudo!

5.13. LAIKRODŽIO ISTORIJA

1. Penkios trisdešimt iš ryto, dvi rodyklės susitiko,

Tik tik tiko susitiko, paklauskite, kas nutiko.

O nutiko tiko tiko, joms keliaut kartu patiko.

Bet netrukus šeštą ryto dvi rodyklės susipyko.

Pried. Tik tik tiku, bėkim bėkim,

Tiku taku neskubėkim.

Gal abi sustokim, pagalvokim? Ne!

Tik tik tiku, bėkim bėkim,

Tiku taku neskubėkim.

Aš einu, o aš lieku - atia!

2. Susitiko, susipyko, susitiko, susipyko.

Tik tik tiko, taip nutiko, bet rodyklės draugės liko.

Viena bėgo tik tik tiko, o kital skubėt netiko.

Draugėms taip gyvent patiko, kaip nutiko, taip ir liko.

Pried.

